

Okólnik Kuratolium O. S. L. do Dyrektora Państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących z językiem wykładowym niepoliskim w sprawie prowadzenia nauki języka i literatury polskiej, historii i geografii oraz nauki o Polsce współczesnej. L. 8213/III. Celem wykonania przepisu z art. 7. ustawy z dnia 31. lipca 1924, zawierającej niektóre postanowienia o organizacji szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 766), zarządami, iż począwszy od roku szkolnego 1925/26 we wszystkich klasach szkół średnich ogólnokształcących z językiem wykładowym niepoliskim nauka obywatelska, języka i literatury polskiej, historii i geografii (powszechna i polskiej) oraz nauka o Polsce współczesnej ma być prowadzona po polsku na zasadzie obowiązujących programów naukowych.

Lwów dnia 22. czerwca 1925 r.
Kurator: Sobiński.

§. 7. закона з 31. липня 1924 р., на який покликається повиний розпорядок, звучить:

„В середніх загально-образовних школах — як приватних, так і державних — з польською мовою навчання, по польськи ведеться обов'язкова наука: польської мови і літератури, історії і географії разом з наукою про сучасну Польщу“.

Передусім вони суперечать арт. 109 польської конституції, який звучить:

„Кожний громадянин має право захищати свою народність та плекати свою мову і свої національні окремішності“.

Особі державні закони забезпечать меншостям у польській державі повний і свободний розвиток їхніх народних окремішностей при допомозі автономних зв'язків меншостей публічно-правного характеру в обсягу зв'язків загальної самоуправи“.

Далі вони суперечать в цілості законам про повітський самоуправу з 26. вересня 1922 р., який Українцям запевняє автономну управу свого народного, середнього й фахового шкільництва і постановляє, що українська соймова палата визначає викладову мову у тих школах.

Вкінці суперечать арт. 110. польської конституції та аналогічному арт. 8. версайського договору, а саме:

Арт. 110. польської конституції звучить:

„Польські громадяне, що належать до народних, віросповідних чи мовних мен-

шостей, мають рівне з иншими громадянами право заснування, надбання, збереження своїх власних закладів, а також право вільно вибирати для своїх дітей і дітей своїх дітей школу, яку вони бажають відвідувати“.

Арт. 8. версайського договору поміщеного як закон в деченіку законів Річпосполитої Польської ч. 110 з 6. грудня 1920 р. звучить:

„З польськими громадянами, які належать до етнічних, релігійних або мовних меншостей поводитиметься та-само як з иншими польськими громадянами і вони будуть користуватися такими самими законними й фактичними гарантіями як инші. А саме: вони матимуть рівні права щодо освоення власних коштів, добродійних, релігійних чи суспільних інституцій, шкіл і инших вишкільних закладів, а також право свободного уживання своїх власних мов і свободного виконувати в них практик своєї релігії“.

У зв'язку з повиним артикулом постановляє арт. 1. версайського договору ось що:

„Польща обов'язується, що постанови артикула 2 до 8 цього розділу будуть узяті за основні права і що ніякий закон, ніякий розпорядок і ніяка урядова діяльність не стане в суперечності або в протинстві до тих постанов, що ніякий закон, ніякий розпорядок і ніяка урядова діяльність їм суперечити не буде мати сили“.

Мало цього. В останньому уступі версайського договору знаходиться таке зобов'язання:

„По думці закону Сейму Річпосполитої Польської з дня 31. липня 1919 р., зазначеного в постанові цього договору і розв'язавши їх, признали ми і признаємо цей договір за слушний, заявляємо, що був він прийнятий, ратифікований і потверджений і обіцяємо точно припорядковуватися до нього. На доказ того видали ми цей акт, осмислений державною печаткою й підписами“.

Найбільший вибір блаватних товарів на осінній та зимовий сезон поручає фірма 14-100
АНТІН УВЕРА
Львів, вул. Галицька 10.

Філія в Тернополі, вул. Міцкевича.
Філія в Стрию, площа Писудського.

Отже за нами природне й писане право. Та треба пам'ятати — з права в практиці користає тільки той, хто хоче з нього користатися, хто має відвагу твердо за нього постояти. А хто не має чи не хоче постояти за своє право — той не гіден мати його!

І в наслідок нестачі одношкільної політики, в наслідок нестачі одношкільного верховного проволу в тому напрямі маємо тепер такий дивний стан, що зверхній і внутрішній вигляд одних приватних українських шкіл в цілості польський, а в инших в цілості український.

Тепер саме проводиться другий етап наступу на наше шкільництво: утримання українських шкіл.

Надходить дванадцять година. Остання пора взятися серйозно до оборони своєї рідної школи. Му-

НАДІСЛАНЕ.

За надіслане редакція не відповідає.

500.000 300.

виплатили ми в попередній

КЛАСОВІЙ ЛЬОТЕРІЇ

з приводу різних виграних

Тепер продано лоси І. класу потім лотерії. Головна виграша 400.000 зол. Разом 32.000 виграшів в сумі 10.000.000 зол.

1/1 лос 40 зол., 1/2 20 зол., 1/4 10 зол.

по Одерж. закон. висил. лос і чеки поточно.

Банковий Дім „ШІЦ І ХАВ“

395/1 Львів пл. Малицька 7.

сильно бути вироблений і до подвобиць переведений спільний плян, акції і то: власників шкіл, батьків і всіх політичних партій — акції в краю і за кордоном. В справі спільної оборони належить порозумітися й з иншими національними меншостями Польщі. Взагалі належить негайно створити у справі шкільної політики і оборони української школи один фронт і втягнути до оборони як найширші маси українського населення. Шкільний племісцит доказав, що наш народ дорожить своєю школою, що готовий на всі жертви в її обороні, — тільки треба ініціативи, треба проволу, треба ясних вказівок і послідовності!

Якщо не здобудемося на відпирішувачий і непохитний, гідний великої свідомості нації, — то за цим другим етапом польщення наших шкіл прийде третій — останній — і за короткий час сцезне українське шкільництво під Польщею так, як сцезло воно безслідно на Буковині під Румунією.

Тільки впертою боротьбою можемо уратувати рештки українського шкільництва, тільки великою загальною, постійною жертвенністю на „Рідну Школу“ й працею на місцях можемо поставити наше приватне шкільництво на ноги.

Іван Герасимович.

Степан Леминський.

Від Везувія до пісків Сагари.

Верблюдами крізь пустиню.

Шілий день минає нам у оазі. Вона розкрила перед нами всю красу свою й чарувannya.

Думаємо про Бога йдучи крізь стежку Гарама. Очі наші повні краси високих пальм. Вони стоять тут пишні й непорушні, простягаючи розкішну китицю свого листа з дарунком сонцю. А внизу ясніють спокійні ставки води. Які глибокі, які багаті ви! У ваших зеркалах розквітає другий світ, — і пальми і небо і сонце. І ми стаємо на мить нерішучі, котрий світ дійсний? Скажіть горді пальми — може це казка?

Думаємо про Бога, йдучи стежкою Гарама, бо Бог мешкає в цій оазі.

Потім сповняємо наші змисли дивною ритмікою природи. Вона дає нам спокій і забуття; думаємо собі, що світ кінчиться на краю цієї оазі, а поза нею нема нічого більше, нема світа поза нею.

Таємна ритміка природи, чому сповняєш наші жили своєю кров'ю життя? Чи хочеш розкрити нам тайну вічного щастя? Даремний твій труд. Ми знаємо, все щастя це — ти, твій шепіт...

А потім ідемо до джерел. Тут встєє з глибини суворой землі творча сила оазі. Тут твориться чудо життя.

Широко розлядались прозорі зеркала ставків і низько-низько рохи-

лились над водою молоді пальми без пнів, які хотіли своє розкішне, яснезелене листя скупати й напоїти в її спокійній тахлі. А похилившись низенько, взріли знечевя, на дні рівенького, синявого неба мальованого плеса, красу свого стрункого, молодого листя й остали з того часу похилені над водою у німому захваті.

Або, стомившись ходюю, йдемо спочити біля величезного святого дерева: Zizyphus spina Christi. Воно родить овочі якби великі жовті черешні а своєю минувиною сягає давньої давнини, котра ніде не записана й ніхто її не пам'ятає.

Тут стоїть на сторожі оазі білий марабу: Sidi Ali bou Lila. Поза ним далекий простір піску й безлюддя. Великий суворий контраст природи.

Розважно, з нічим незакаламученою повагою, ступають наші верблуди по піску Сагари.

Це наша велика виправа в пустиню!

Високо на їх хребтах здається купаючись в червоному сяєві. Пеститься красками пустині величезна m'dalla на наших головах.

Там, де кінчиться море піску — заходить сонце. Воно розділяло свою кров скрізь по небі й змішало її в піском пустині. Морем розліялась кров сонця по пустелі світа й занімло, затихло від могутнього видиваща все навколо. Затихло у чеканню великого чуда.

Онєсмілені пристають на мент наші верблуди. На наших очах густішає воздух. Туманом знімається дрібненький пісок із пустині і заносить перед лице сонця делі-

катну ткани. Зі срібла і золота. Це вітер.

А сонце вбирається у делікатну павутину ткани, мішає коліри, багріть срібло й золото, — стає рожеве.

Рожевіє світ скрізь навколо від величезного заходу сонця.

Що це?

Доторкнувся наших уст і рук неспійманий дух пустині. Він ледве дотулився нас і звірат і гоном погнав даліше. Але його горячий цілунок сповнив нас жахом.

Щось висушило нам уміть горла, — до болю майже.

Хто це?

Це блідий, неспійманий дух пустині жене за нами, це його перші вішуни говорять так зловісно.

Затулюють уха наші верблуди, тривожно розглядаються.

Туман піску, туман піску йде за нами!

І опять з'являється перед нами велика саятош пустині — оаза. Це хвиля, дві — вже адихуємо аромат сплого життя в наші висохші горла. Пальмове листя лоскоче наші лиця й руки. Вітай оазо!

Потім широкоплітні верблуди проходять малу берку („берка“ — ставок по арабськи) і з голосним пліоскотом занурюють свої ноги в теплої воді аж вище колін. Пристаємо на мить — серед розкішної свєжости.

Вечірні тіні скрізь навколо задержують свій бадьорний танок й оточують нас зі всіх сторін, розбавлені й розіквашені. І сходиться їх шораз більше й більше докруги малого ставка аж врешті сміливіші підходять і ближче, крізь воду, легенькою, беззвучною ходюю. Вони прихвиля-

ються до нас цікаво, як би не бачили ніколи, а потім запрошують піти у танок із ними, — низенько кланяючись.

Але нам спійниться й ми підганяємо наших флегматичних верблудів. Ніч іде, — велика темна ніч.

Дрїжить, блимає полум'я маленького каганця серед подвіря арабської гостиниці. Спочиваємо знеможені після довгої виправи в пустиню.

Si Mohamed Ali Soudani вгостив нас добре. Тепер сидить і розказує казки Сходу, — а потім мовчить довго, ждучи наших приказів.

— Виявіть ваші бажання, Сіаді. Я до ваших приказів.

Низько над нами на довгих, незримих ниточках повисли ясні, до-рогочінні зірки. Там у куточку подвіря продирається до неба, крізь сутемняву кольонади, якась дрібна ростинка незнайої назви.

А наш господар питає заодно: — Які ваші бажання? Виявіть бажання ваші.

Але ми не маємо бажань цієї ночі. Ідіть спати Сі Могамед, дякуємо вам, коли захочемо чогось, розбудимо вас зі сну.

Ми не маємо жадних бажань, чуєте?

Всі наші бажання сповнилися цієї ночі.

Як дивно — правда?

Іх було багато, без числа й без міри, — сміливих хотін молодости. І всіх їх, без винятку, сповниди одна горяча ніч півдня.

Одна, одинока ніч без сподівань. Отже ідіть спати Сі Могамед — ледве чи збудить вас цієї ночі наш голос.

Біле надійшов великий транспорт
всіляких конфекційованих
і в ШІРКАХ до МАГАЗИНУ і РОБІТНІ ФУТЕР

ФУТЕР СТ. СТЕПАНОВИЧА, Львів, площа Капітульна ч. 1.

Завдання виконувати всі замовлення з урахуванням найнижчої ціни для Панів і Панів сумлінно по цінах не високих. Заробітчаність поручає замовляти футра як також полагоджувати всілякі направи і перерізки в найшвидшому сезоні літнім. — Прошу надати презенту кредитових угодів.

13—15

Політика експериментів.

Найновіше експозе міністра фінансів і держави Вл. Грабського та його безпосередні наслідки.

На засіданні сенатської комісії виколося фінансове експозе прем'єра і міністра скарбу — Вл. Грабського. Балакав він довго, бо цілих дві години та робив своєю промовою на усіх присутніх „громо-мове“ враження. Майшало Тромпчинський, наприклад, вислухав промову тільки до половини і потім остентативно покинув засідання, чим виявив, що поглядів Грабського не поділяє та з ними не погоджується.

Перш за все простувая п. прем'єра йшли погляди, немов би то золотий заломився завдяки польсько-німецькій господарській війні. Він заломився завдяки минулорічному (!) неурожаю, що далеко більше чашкодин золотому, як зівання тосп. зносин з Німеччиною. Не робить прем'єр ніяких надій на поправу золотого і завдяки щогоріччю урожаю. Дослівно він сказав про те так: „Чинник щогоріччю врожаю треба прийняти з великою мірою обережності і не можна на ньому спирати нашої політики ціл. Для нашої політики є підставою такі чинники, які нам дозволили би при слабому розвитку зрівноважених торговельних біланс та дали змогу побільшити наші оборотні засоби і кредити“. Найважливішою справою — на думку бесідників — є досягнення надлишків у прибутках, бо тільки при їх допомозі можна амортизувати свої кредити. „Все те дуже гарне, але як до того дійти? І про те каже прем'єр. Дотеперішню господарську політику веде прем'єр політикою помилкою. Треба за всяку ціну понекати. Дотеперішня політика спиралася на лібералізм, а на майбутнє слід її оперти на політику протекціонізму.“

Завдяки лібералізму підупав польський експорт, надмірно розрісся імпорту люксових товарів і наслідком того була зникаюча мала ошадність. Перехід від лібералізму до протекціонізму мусить, на думку прем'єра, потягнути за собою ревізію торговельних договорів. Дослівно сказав він так: „Ми мусимо проводити виразну протекційну політику нашої продукції. Той хвіст „протекційна“ звучить негарно, далеко кращим терміном є „лібералізм“; але тут йде мова не про вислів, а про те, що шляхом протекціонізму мусимо осягнути дві мети: мусимо прийти з допомогою продукції, бо вона ніяк не втримається, а одночасно шляхом реалізації і митової системи гальмувати завеликі наші забаганки надмірної консумції. На це я рішний, бо інакше не оборонимо нашого торговельного білансу, а це одянокний спосіб удержання валюти та створення кредиту“.

Далі доказує промовець, що все чим намічене мусить стати твердим і тривалим, якщо буде проведене в життя, бо в протинному випадку не буде до тієї політики довіри. А без довіри, без безпеки, шб завтра не зможуться те, що обов'язує, не буде можливо осягнути нічого. Прем'єр тим самим стверджує, що вся дотеперішня господарська політика Польщі носила характер лише експериментів терміном на 24 години!

Шко до кредиту, то прем'єр обіцяє, що на будуче наміряє уряд акціонувати Банк Кравевого господарства і Рильний Банк постійних доплати заграничних позичок. Як жаль прем'єр тих позичок не ліквідує, а відраховує тільки, що друга половина американської позички призначена аж на ту ціль, щоб не може бути таке досягнення.

вана з огляду на уклад довготермінових кредитів в Америці.

На 1926 рік заплановано промовець бюджет в цифрі двох мільярдів золотих. Він бажав би, щоб ця цифра була менша від двох мільярдів, але побоюється, що як справа перейде до законодавчих установ, то цифра зможе вирости понад два мільярди. І це його дуже непокоїть. Бюджет, на його думку, мусить бути опертий на мінімальних (!) вимогах від суспільності. Бо якщо прийдеться докладати з бюджету до господарського життя, то така протекція не матиме цілі. Протекція повинна бути оперта виключно на митових, тарифах і на торговельних договорах“.

Ось до чого договорився п. Грабський. Якщо протекція для домашнього промислу має опиратися виключно на митах і протекційних договорах, то від цього нічого не зміниться, бо митові обмеження проводити п. Грабський без тієї заповіді вже не віднині. Та воно якось нічого не помагає ні польському господарству ні польському промислові. Але накінень сказав п. прем'єр ще одно золоте слово про золотого. Дослівно виглядає воно так: „На те, щоб мати кредити, мусить бути золотий. Без усталеного золотого не буде ні закордонного кредиту ні твердого курсу валюти. І тому мусимо вести політику твердого золотого“. Що воно і розумно і добре сказано, в тому мабуть ніхто не сумнівається, але мало хто повірить у те, що новозаінгузованою господарською політикою п. прем'єра досягне те чого він хоче. Від неї золотий напевне не „ствердне“ а „зжакне“. Пережили ми вже багато експериментів польських фінансистів і економістів та прийдеться пережити ще і той новий, намічений п. Грабським. Всі ті експерименти коштували найбільше нашого селянина. Він їх відчув найбільш чітко на своїй шкірі, вдарить по його животних інтересах і той новий експеримент протекціонізму п. Грабського, якщо він буде проведений в життя.

Та навряд чи до того дійде. Бо ось вся опінія економістів звернулася після того експозе проти Грабського, а біржа зареагувала на нього таким чином, що золотий карколомно полетів униз. Варшавська преса, як це в нас вчора згадувалося, експозе промовчала. Зареагував на нього тільки один щоденник „Пшегльонд Вечорни“, який назвав розгорнені прем'єром перспективи понурими та невтішними. Прем'єр і перший фінансист не екавав, на думку газети, на джерело направи, забув цілковито про цілість економічного життя, а звернувся уся увагу на золотий так, немов би він творив самошль. Далі газета стверджує, що золотий впав по експозе.

Виглядає це все на фарсу. Прем'єр розвертає нові шляхи та перспективи для направи валюти і господарства. А валюта у відповідь на це летить і виривається з рук фінансового директора.

Відбудова цукроварства на Україні.

Цього року на Україні буде працювати 127 цукроварень, замість 91, що працювали торік. З них на Лівобережжю 47, на Правобережжю 80. Урожай буряків гарний і дасть по всій Україні до 26 мільйонів безкоштовних буряків, що повинні після переробки дати понад 40 мільйонів пудів цукру. (Пр. Повзний).

Явочним порядком.

Польонізація українських гімназій. — Пробний баллон.

Розпорядок міністерства освіти про тає, уттраквізацію, себто польонізацію українських гімназій аходить в життя явочним порядком. Львівська Шкільна Кураторія пробує спити, пускає пробний баллон, щоб випробувати, як цей розпорядок приймуть батьки, учні і вчителі. Під „уттраквізацію“ підпадають не лише чотири українські гімназії, але і чотири польські. А що родичі-Поляки, як горожане І-шої класи, мають голос, тому з ними рахується шкільна влада. Як нас інформують, з 80 учнів І-шої класи II-гої (6. німецької) гімназії у Львові, яка мала бути українізована, 30 учнів зразу переписалося до польських гімназій, а родичі решти учнів (50) внесли протест проти уттраквізації до міністерства освіти. Супроти того там наука ведеться далі, вчорашню в польській мові.

Не бажаючи настроювати проти себе родичів-Поляків, шкільна Кураторія не видає офіційного й загального розпорядку про введення уттраквізації, тільки лишачи на боці польські гімназії, що мали бути уттраквізовані, висилає делегатів до українських гімназій з устним наказом негайної уттраквізації.

І так в останніх днях явився на філії української гімназії у Львові візитатор Сосніцький і наказав управителів гімназій п. Федів у негайно весті уттраквізацію в І-шій класі. Очевидно, п. Федів,

замість зажадати письменого доручення своєї влади, вдоволювся указом „на гебму“. Не тільки вдоволювся, але

виправдав господарку І-шої класи ународовленому Жидові Лівочинському (Гольцгаммербай), співробітнику „Слова Польського“ а науку латини, єдиного предмету, який має бути викладати по українськи, другому Полякові Міхальському. Таким чином „уттраквізм“ зразу зведено до... нулі.

Очевидно, устаткування віз. Сосніцького є тільки пробним баллоном шкільної влади. Все залежить від того, як до цього замаху на українськість середньої школи поставиться українське громадянство, а в першу чергу родичі польонізованих дітей. В нашому становищі до цього акту проявиться наша національна гідність і наша честь.

Питання якраз узмістовлюється в тому

чи докажемо, що ми тут є і з нами слід рахуватися.

НОВИНКИ.

— Зміна в правді редакції. Управління Виданичої Спілки „Діло“ змінила д-ра Володимира Охримовича на його власну прохання під тимчасового провд у редакції часопису „Діло“ та покликала на заміщення головного редактора члена редакції п. Ф. Федоренка, який в день 15. п. м. уїде у виконувати своїх обов'язків.

— Могила Марія Вовчина. Похована наша знаменита письменниця на хут. Дольським, в теперішній Кабардинській районській, в селі озові сільській на Педеркаві, в саду озові сільській „Ізвестія“ відвідала цю могилу і змайшов її цілком зарослою бур'яном, зрізаним з землі, з покритим надмогильником пам'ятником.

— Відзначення Саксаганського пенсії Старицького. Колета Нарваторська присудила артистці Саксаганському владарського артиста, а проф. Київського музичного інституту М. Старицького нагородити урядом за його видіти і відіти.

Кождий може збогатитися,

хто купить один лось Деривної Клясової Льотарії

в „НАДІЇ“
Львів, вул. Синетуська 6.

Загальна сума виграних около:

10,000,000 золотих.

Головна виграша 400.000 крім того

виграні	250.000
	150.000
	100.000
	50.000
	40.000
	30.000
	25.000 і т. д

Що другий лось виграє.

Тягнення вже 14 і 15 жовтня

Цини лосів: Цілий зол. 40., —
половина зол. 20., четвер-
тка зол. 10.

В жупулі льотерії виплатили ми між іншими, виграні по

зол. 150.000	на ч. 26082
„ 25.000	„ ч. 40363
„ 5.000	„ ч. 44435

Поручаємо замовити вчас

329 2—5

В тіні місця витати і переслати нам в листі.

КАРТА ЗАМОВЛЕНЬ

„НАДІЯ“ Львів, Синетуська 6.

Отримав замовлення до 1. к. 1.

..... лось цілий по зол. 40—
..... „ половина „ 20—
..... „ четверт „ 10—

Надежність золотих за-
плату по одержанню лосів з банкетом
ПКО. присланим фірмою або поштовою
перекладом.

Ім'я і назвисько:

Адреса:

альну пенсію за 37-літню працю на му-
зичній ниві. (Пр. П.)

— Арештування. В суботу 12. IX. в. в. само полудне закінчили до кінця Т-ва „Прогрес“ у Львові двох поліцій-
них агентів і забрали зі собою на полі-
ційну квартиру так урядову лівну Са-
мійську будинок для пересудування, а на
длі то її арештували.

— Відмова будови нового двірця у
Київі. В 1913 р. розпочалася буда будова
нового великого залізничного двірця у Ки-
їві, але з причини війни роботи спалили-
ся і аж тепер думають відновити двір-
ць у двірці. Внутрішні приміщення двір-
ця займають площу в 1420 кв. сажок, а
забудову будови вираховано на 10,000,000
карб. В жовтні ц. р. на заготовку мате-
ріалів і підготовку роботи буде відіслано
по одні мільйон карб. Будова цього
двірця коштує чотирьох років. (Пр. Пра-
зда).

— Спротування. Від шкільної влади
по українському повітові С. п. Волос.
Самійлівської п. Омеля Самійлівського одер-
жувало листа, в якому намовило владу за-
судити, що приміщення шкільної п. м. на
Україні не біла матеріальна нужда, як
де писалося в лосах шкільної влади, але жод-
я не писалося в лосах шкільної влади, але жод-

„ШЕВЧЕНКО й ВНЯЖНА РЕДНИНА“ М. Возняка.

Цей книжечки не повинно бранувати в ніякій бібліотеці.

Ціна примірника тільки 1.50, з поштовою пересилкою 1.80 зол.

Замовляти в Адміністрації „Діло“, Львів, Ринок 10.
II. пов. за попереднім надісланням грошей.

ОСТАННІ ВІСТІ.

Розправа за „атентат“ на д-ра М. Гріцака.

В перемиському процесі проти Кубрака і Колодія за злочин намаганого вбивства та що до Кубрака ще й за злочин обману, запав в четвер 10. п. м. в год. 11 в ночі на підставі вердикту суддів присяжних вирок увільняючий обох обвинувачених від всякої вини і кари.

Зірвання рад.-франц. переговорів.

Несподіваний поворот Красіна з Парижа до Москви є в зв'язку з новою невдачею рад.-франц. переговорів. Французький уряд рішуче відкинув останні пропозиції Красіна, що ґрунтувалися на частинному покритті давніх російських довгів під умовою одночасного призначення для СРСР нових кредитів від французького правління.

Успіхи Французів у Марокко.

На протязі двох днів французька армія в Марокко при малих втратах здобула назад усі становища пограничної оборонної лінії, які були перед війною з Абд ель Крімом. На тих становищах построїли сильні укріплення.

Ренський пакт.

„Еко д'Парі“ повідомляє з Женев, що б. німецький амбасадор у Вашингтоні Бернсдорф в інтерв'ю заявив, що Німеччина жадатиме евакуації колонської смуги як еквіваленту за гарантійний пакт. Щодо арбітражного договору з Польщею й Чехословаччиною, то на це є ще час. Італійський уряд відповів Бріанові, що прилучається до запрошення Німеччини до співучасті в конференції в справі безпеки.

Земельна реформа в сенаті.

Злучені комісії сенату радили 13. ц. м. ший день над проектом про виконання земельної реформи. Згідно з суботнішньою ухвалою голосування буде на завтрашньому засіданні. На ньому представники уряду мають теж говорити про справи відножені на суботнішньому засіданні.

Конгрес нім. соціалістів.

13. IX. почався в Гайдельберзі конгрес німецької соціал-дем. партії при участі 400 делегатів. Зізд потриває ший тиждень. Зі звіту виходить, що партія числила 844.495 зареєстрованих членів, у цьому 153.693 жінки.

Посмертні згадки.

Омелян Голінатий, власник антики в Новім Селі коло Підволочиська помер в 67. році життя дня 30. вересня в. р. по тяжкій і тяжкій недугі. Про симпатію, яку лишав Голінатий в ший Новоселеччині, свідчать величаві похорони, які відбулися дня 1. вересня, в яких взяло участь сім священників і великі толпи народу з цілої Новоселеччини. В. И. П. 445 а 1-1

ОПОВІСТКИ.

Ревертур „Українського Національного Театру О. Миткевич. Хоростів Сая Сокола. 14. IX. „Марусь Богуславка“. 15. IX. „Пан Твардовський“. Теребовля Сая Просвіти. 16. IX. „Віл“. 441

17. IX. „Хмара“. 18. IX. „Дні нашого життя“ (примітний вистав). 131 12-?

Український мішаний хор Д. Мотна. У вівторок 15. IX. — Скала. 115 11-? У середу 16. IX. — Котичині. У четвер 17. IX. — Котичині. У суботу 19. IX. — Теребовля. У неділю 20. IX. — Теребовля.

Для студентів Технічної Інформації в справі технічних студій в школах всіх типів в краю і за границею улізе „Кооперативна Основа“ (Львів, Сулицького 21), від 25 вересня до 5. жовтня п. р. 3-3

З Львівського Воєня. Повідомляється Вп. Членів, що проби мішаного хору на чинуться вівторок дня 15. вересня п. р. і будуть відбуватися кожного вівторка і п'ятниці в год. 7. З огляду на недалекий річний концерт з нагоди 100-літньої річниці смерті Дм. Бортнянського, проситься всіх Вп. Членів з'явитися в компанії. Вп. нових членів, яких запрошуються, переводяться перед пробамі. — Виді. 444

Загальні Збори Науки УПТ в Теокополі відбудуться дня 21 вересня п. р. в год. 3 і пів по пол. в селі Мішанського Бюлетя зі значним порядком денним. 446 1-1

Дрібні оголошення.

ЗІМА зближається, замовляйте одяг у Калитку, вул. Потоцького 47 або Кохановського 4. 369 а) 2-2

ІНСТРУКТОРКА потрібна до учем. І. кл. Успішні слати до греко-кат. університету в Бюльварі п. Окопи св. Тоді. 441 2-3

АБСОЛВЕНТ дворочної Торг. Школи з добрим свідоцтвом, літ 25, пошукує заняття в торговельній підприємстві, найрадше в кооперативі. Зголошення слати до Адміністрації „Діла“ під „Абсолют“. 442 2-2

РУГІНОВАНИЙ комплімент, доктор права, шукає заняття. Зголошення: Адміністрація „Діла“, „Сейчас“. 437 3-3

АНДРИЙ ЖЕНЧУК з Гавракова пошукує свого батька Йосафа Жечука, що має бути на посаді в чийсь дворі. — Хто знає би що про нього зовсім ласково донести до Адміністрації. 433 3-3

УКІНЧЕНА семінаристка прийме дітку на семі. Зголошення С. С. Аліні. „Діла“. 438 3-3

ПРИМУ студентки університету вул. Потоцького, ч. 110, I. пов. на пово. 452 1-3

ПОВІТОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ просити подати до відома, де міг би осісти під корисними вигладами лікар-Українець. Адресувати: Адм. „Діла“ чл. лікар, 451 1-3

НАВЯЖУ переписку в цілі материн. з поважним інтелі. мушину. Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „Судба“. 247 1-1

ТРЬОХ многоналітних, пристійних, елегантих техніків літ 25, 24, 23, бажає ідеальні переписку з молодими, гарними інтелігентними, веселою вдачею паночками. Світлина побажана, зворот під словом чести. Сплату трактуються поважно. Листи слати: Danzig—Langfuhr, Poste restante, Reiserpass 11933. 449 1-1

НА продаж 11 морів подільського чорного, в 3-ох парцелях в Сидорів, пов. Чортків, 1 км. до залізнич. Тласте разом або роздільно. Шна около 125 док. морг. Зголошення Радислав Ставний чий урядник округу суду Станіславів. Україні бережіть землю. 448 1-1

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відповідає.

ОКУЛІСТ

Д-р Г. ІГЕЛЬ

лікар Народної Лічниці

ордирує в очних недугах

у Львові при вул. Ягайловській 20. 431 2-10

Дентистичне заведення

д-ра Шимона Раппапорта і Якова Насса

Львів, вул. Свистуцька 77/18.

Піломбування й лікування зубів без болю. Штучні зуби в камуку і золоті на американську систему. Ліпіння і провітрів пологодіжжів в найкоротшому часі. ПТ. урядовим та студентським значкам.

399 5-5

Позір Учителі!

прибори шкільні і письмений найліпшої якості і найдашевше 316 можна мати лише у 4-4

Г. Гамермана Львів, Жовківська 2.

Футра м'ягенькі Футра жіночі

поруоче магазин і робітня футер

Олександра Врубля

Львів, вул. Галицька 20, I. пов. 276 7-30

МАГАЗИН ФУТЕР

Е. СОЛІН Фльоріяна соліна

307 Львів, Собіського ч. 4. 6-16

поруоче наймодніші футра, найліпшої якості, по уміркованих цінах — усіяв доглян.

ВАЖНЕ ДЛЯ ПАНЬ!

З новим сезоном з'являть наші Вп. Гості й Члени не оминути наших робітниць суконь і жіл. та муж. біла, бо ми даємо хліб і науку кількадесяти нашим дітятам і робітницям, виконують шиком роботу від найскромнішої перерібки до вигадливих стрій та числим справді швейні шви. Для шк. молоді 30 при. знижка в всіх роботах. До костюмів і плащів пероворядний кравецький майстер. Вп. си на 3 міс. осінні курси крою суконь і біл для та курсів білого гафту приймаються щодня. Год. прийняття від 8-1. і від 3-6 поп.

Жіноча спілка промисл. „ТРУД“ 373 Львів, Ринок 39. (вл. дім). 3-4

Подяка.

Нашу сімю навістило тяжке горе. Дня 30. серпня вранці помер нестор нашої родини, улюблений нами, а шлюваний всіма, що його знали, стрий Омелян Голінатий, власник антики в Новім Селі коло Підволочиська. Чотирь карі коні тиглилі від прибранні квітками, умовні сосиною, на якім спочивали мощі допоного нашого Покійника. Товня нароку з Нового Села і охресних сім супроводжали з жалем доброго „папа антикаря“, що ліки бідності роздавав даром, неогодно рятувач у біді, з родиною по смерті наших родичів був не стрим, а ріднісеньким батьком.

Те шире спочування громадянства було нам великою відрадою у нашої горю. Тому почуваємо себе до глибокої вдячності для всіх тих, що звеличили ту сумну і важку для нас хвилину. З широго серця дякуємо Високопреподобним Опанасу, о. декану Теофілові Колістильському з Клебанів за провід в похоронах, міськелому парохом о. Іванові Малюці, о. сов. Іосифові Краснопірі і Скорику, о. сов. Володимирі Геласиновичу з Тернопілля, о. сов. Льву Юрчицькому з Добромиря, о. Нестору Кисілевському з Пилипчик і о. Стефанові Стецю з Шельяка на відслуження Літургії і участь в похоронах. Зокрема дякуємо о. Кисілевському за вправлення нашого стрія у далеку дорогу відпущення святих Тайників, оо. Юрчицькому і Петровичу за прегарні до шлювання нагробні бесіди в дома і на гробом.

Сердечно дякуємо довголітньому другові покійника п. д-рові Володимирові Дроздовському за його труд і лікарську опіку підчас недуги покійника, щоб рятувати погасало життя. Дякуємо Новоселеччині інтелігентній українській за візитівки покійника в часі недуги і за участь в похоронах. Всім нам стоєть разе Спасибі. — В Новім Селі дня 10. вересня 1921. Братанчик і братанки бл. п. Омелян Голінатого. 445 1-1

ПОДЯКА.

Отсим складаю ширю і сердечну подяку Вельмишановним Палам Мелетасам: д-рові Гарасимову в Стрию, д-рові С. Шевчукові і д-рові В. Вознякові у Львові за успішну інтервенцію в цілі звільнення мене зі стрийської тюрми.

Руда Паб, 8. вересня 1925. 448 1-1 Павлино Костюк, учитель.

Ширіть наш часопис!

ПАНАХИДА

за бл. п. членів В. П. Р. Степана Тисовського полк. УГА. о. Евгения Монціловича, Остапа Вахонинича начальника Пласту на Закарпатті і за всіх помішних пластуних і пластунок У. П. Л. відбудеться у вівторок дня 15. п. м. в год. 17. по пол. в церкві Преображення у Львові (вул. Ковківська), на яку родина і все громадянство запрошує 1-1 Верховна пл. Колянда.